

Изявление

Изявление 5/2021 относено Акта за управление на данните във връзка с настъпилите развития в законодателството

Прието на 19 май 2021 г.

Европейският комитет по защита на данните прие следното изявление:

На 9 март 2021 г. ЕНОЗД и Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) приеха Съвместно становище относно предложението за Акт за управление на данните¹, което беше представено и в Европейския парламент на проведеното на 16 март 2021 г. изслушване на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (КГСПВ)².

ЕКЗД следи отблизо работата на съзаконодателите по тази важна законодателна инициатива, която припомняме, че съдържа разпоредби относно обработването на данни, включително лични данни, свързани с повторното използване на данни, съхранявани от органи от общественения сектор, с предоставянето на „услуги за споделяне на данни“ (които включват и т.нар. „брокери на данни“) и с обработването на данни (включително такива, показващи здравословното състояние) от организации за алтруистично споделяне на данни.

Актът за управление на данните ще има сериозно въздействие върху правата и свободите на физическите лица и гражданското общество навсякъде в ЕС. В повечето случаи обработването на лични данни действително е основната дейност на горепосочените субекти³, поради което тя има отражение върху основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, залегнали в членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз

¹ Съвместно становище 3/2021 на ЕНОЗД и ЕКЗД по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейска рамка за управление на данните (Акт за управление на данните) на разположение на: [Съвместно становище на ЕНОЗД и ЕКЗД относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейска рамка за управление на данните \(Акт за управление на данните\) | Европейски надзорен орган по защита на данните \(europa.eu\)](#)

² Вж. проекта на дневен ред на изслушването [тук](#).

³ Дори да не е единствената им дейност, както е случаят например при доставчиците на услуги за споделяне на данни, посочени в член 9, параграф 1, буква б) от Акта за управление на данните, то дейността им се отнася изключително до лични данни.

(Хартата) и в член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Тези права са първостепенен израз на ценностите на Европейския съюз.

Без надеждни гаранции за защитата на данните съществува риск, (доверието в) цифровата икономика да не е устойчиво. С други думи, повторното използване, споделянето и наличността на данни може да създадат ползи, но и различни видове риск от настъпване на вреди за засегнатите лица и за обществото като цяло, оказвайки въздействие върху физическите лица от икономическа, политическа и социална гледна точка⁴.

За да бъдат преодолени и смекчени тези рискове и за да се насърчава доверието на физическите лица, принципите и гаранциите за защитата на данните трябва да бъдат приложени още на ранния етап на проектирането на обработването на данни, по-специално, когато това обработване засяга лични данни, които не са били получени пряко от съответното физическо лице. Освен това, Актът за управление на данните трябва да е съгласуван не само с Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД), но и с други законодателни актове на Съюза и национални законодателни актове, по-специално с Директивата относно отворените данни⁵, с оглед спазването на всеобщия принцип за върховенство на закона, и да предоставя правна сигурност за публичните администрации, и за съответните юридически и физически лица.

В обяснителния меморандум към Акта за управление на данните се посочва, че *„взаимодействието със законодателството относно личните данни е особено важно. С Общия регламент относно защитата на данните и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в ЕС е създадена солидна и надеждна правна рамка за защита на личните данни, която представлява стандарт на световно равнище.“*⁶

Гарантиране на съгласуваност между Акта за управление на данните и достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на данните

Както е подчертано в Съвместното становище обаче, **Актът за управление на данните води до няколко значителни несъответствия с ОРЗД, независимо от заявеното в едно от съображенията, че Актът „не засяга“ ОРЗД⁷.**

ЕКЗД отбелязва, че тези несъответствия не са разгледани до момента в проекта на доклад на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика (КПИЕ) на Европейския парламент от 26 март 2021 г.⁸. ЕКЗД приветства обаче факта, че някои критично важни въпроси, повдигнати в

⁴ Например в отсъствието на подходящи гаранции за защитата на данните събраните данни биха могли да бъдат използвани за изграждане на подробни профили на физическите лица и да бъдат употребявани по начин, който накърнява интересите на тези лица (например ценова дискриминация или манипулиране във връзка с предизборни кампании). Вж. бележка под линия 60 на стр. 31 от Съвместното становище относно риска от използване на лични данни за несвързани цели.

⁵ Директива (ЕС) 2019/1024 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно отворените данни и повторното използване на информацията от обществеността, ОВ L 172, 26.6.2019 г., стр. 56.

⁶ Обяснителен меморандум, стр. 1.

⁷ Вж. раздел 3.2 от Съвместното становище.

⁸ На разположение [ТУК](#).

Съвместното становище, са разгледани в компромисния текст на председателството на Съвета от 30 март 2021 г.⁹.

За да бъдат преодолените тези несъответствия, настоятелно призоваваме съзакондателите да разгледат внимателно следното¹⁰:

- На първо място, **„взаимодействието“ между Акта за управление на данните и ОРЗД следва да бъде изяснено в член 1 от Акта за управление на данните, като ОРЗД следва да се счита за регламент, който осигурява „градивните елементи“ за всяка солидна и надеждна правна рамка.**
- На второ място, използваните в Акта за управление на данните **определения/терминология** трябва да бъдат интегрирани и изменени, така че да бъдат приведени в съответствие с ОРЗД.
- На трето място, **в Акта за управление на данните следва да се изясни недвусмислено, че обработването на лични данни винаги се основава на подходящо правно основание съгласно член 6 от ОРЗД**, както и на конкретна дерогация съгласно член 9 в случаите на обработване на специални категории лични данни.
- На четвърто място, като предварително условие за ясна правна рамка, **в разпоредбите на Акта за управление на данните следва да се конкретизира дали се отнасят за нелични данни, лични данни или и двете**, както и че в случай на **„смесени набори от данни“** се прилага ОРЗД¹¹.
- На пето място, в Акта за управление на данните следва да се отрази конституционното изискване (съгласно член 16, параграф 2 от ДФЕС), съгласно което **създадените по силата на ОРЗД независими надзорни органи (органите по защита на данните) са единствените определени органи, които са компетентни за защитата на личните данни и за улесняването на свободния поток на лични данни.**

Това означава, че **органите по защита на данните трябва да бъдат основните компетентни органи, заложените в Акта за управление на данните, когато става въпрос за лични данни**, като се имат предвид и органи от общественения сектор, повторни ползватели на данни, доставчици на услуги за споделяне на данни, ползватели на данни, организации за алтруистично споделяне на данни, които обработват лични данни, както и разработването на насоки относно технологиите за подобряване на защитата на личния живот или системи за управление на лична информация с цел насърчаване на отговорни иновации в областта на данните.

Както се припомня в Съвместното становище¹², „[с]ъгласно своите правомощия и задачи по ОРЗД, органите по защита на данните вече разполагат с конкретен експертен опит при наблюдението на съответствието на обработването на данните, одитирането на конкретни

⁹ На разположение [ТУК](#).

¹⁰ Вж. раздел 3.2 от Съвместното становище, в началото на който тези критично важни аспекти се припомнят под формата на точки и се развиват по-подробно в Съвместното становище.

¹¹ Когато в **наборите от данни са съчетани както лични, така и нелични данни**, в Съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно *„Насоки във връзка с Регламента относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз“*, COM(2019) 250 final се изтъква, че „ако частта, съдържаща нелични данни, и тази, съдържаща лични данни, са „неразривно свързани“, правата и задълженията за защита на данните, произтичащи от Общия регламент относно защитата на данните, се прилагат в пълна степен за целия набор от смесени данни и тогава, когато личните данни представляват само малка част от набора от данни“.

¹² Вж. параграф 153 от Съвместното становище.

дейности за обработване на данни и споделяне на данни, оценяването на подходящите мерки за гарантиране на високо равнище на сигурност за съхранението и предаването на лични данни, както и при насърчаването на осведоменост сред администраторите и обработващите лични данни относно задължението им, свързано с обработването на лични данни“. Разбира се, за ефективното изпълнение на новите задачи, предвидени в Акта за управление на данните, които ще бъдат възложени основно на независимите органи по защита на данните и на Европейския комитет по защита на данните в съответствие с член 16, параграф 2 от ДФЕС, се изисква предоставяне на подходящи човешки, финансови и информационно-технологични ресурси.

В тази връзка ЕКЗД приветства допълнителната формулировка в член 1, параграф 3 от компромисния текст на Съвета и конкретното позоваване на правомощията на надзорните органи. С оглед постигане на яснота и с пълното съзнание за свободата на преценка, с която се ползват съзаконодателите, ЕКЗД препоръчва в правния текст на Акта за управление на данните (член 1) да се вмъкне следната формулировка на член 1, параграф 3 от компромисното предложение на Съвета (добавени са подчертаните думи: „**компетентностите и**“):

*„Правото на Съюза и националното право относно защитата на личните данни се прилагат за всички лични данни, обработвани във връзка с настоящия регламент. По-специално настоящият регламент не засяга Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива 2002/58/ЕО, включително **компетентностите и** правомощията на надзорните органи. В случай на противоречие между разпоредбите на настоящия регламент и правото на Съюза относно защитата на личните данни, предимство има второто. Настоящият регламент не създава правно основание за обработването на лични данни“.*

Освен това ЕКЗД призовава съзаконодателите да гарантират, че цялостната му препоръка във връзка с определените компетентни органи и управлението на равнището на Съюза е отразена при разработването на съответните им позиции по предложението на Комисията, а оттам и изрично включена в правния текст на Акта за управление на данните.

По отношение на определенията в Акта за управление на данните

В Съвместното становище се посочва, че **следва да се прилагат определенията, предвидени в ОРЗД, и те не следва безусловно да бъдат изменяни или премахвани от Акта за управление на данните, тъй като това би направило неясни определенията и в двата посочени правни акта, вследствие на което ще възникне правна несигурност**¹³. Освен това новите определения, въведени в Акта за управление на данните, доколкото се отнасят до обработването на лични данни, не следва фактически да съдържат „правила“, които са несъвместими с ОРЗД¹⁴. Това е наистина съществен аспект, върху който ЕКЗД би искал да привлече вниманието на съзаконодателите.

От една страна, в Акта за управление на данните следва да се съдържат определенията на „лични данни“, „субект на данните“, „съгласие“ и „обработване“ чрез позоваване на определенията в ОРЗД¹⁵; от друга страна, съдържащите се в Акта за управление на данните

¹³ Вж. подраздел 3.2.Б. от Съвместното становище.

¹⁴ Вж. параграф 44 от Съвместното становище.

¹⁵ Във връзка с това вж. компромисния текст на Съвета от 30 март 2021 г.

определения за „метаданни“, „държател на данни“, „ползвател на данни“, „споделяне на данни“, „алтруизъм по отношение на данните“ следва да бъдат изменени, за да се избегне несъгласуваност и правна несигурност, както и с цел постигане на съответствие с „естеството на разглежданите права“, по-специално личния характер на правото на защита на личните данни като право, свързано с всеки човек¹⁶, и като неотменимо право, от което не може да се направи отказ и което не може да бъде направено предмет на права на собственост¹⁷.

ЕКЗД изразява съжаление във връзка с позоваването на „обмен, обединяване или търговия с данни“, което е добавено в компромисния текст на Съвета по отношение на определението на „доставчик на услуги за споделяне на данни“, тъй като що се отнася до личните данни, то предполага идеята за легитимиране на търговията с тях, поради което е несъвместимо с личния характер на правото на защита на личните данни. И наистина, като се има предвид, че защитата на данните е основно право, гарантирано от член 8 от Хартата и че една от основните цели на ОРЗД е да предостави на физическите лица контрол върху свързаните с тях лични данни, **ЕКЗД подчертава отново, че личните данни не могат да бъдат считани за „стока, с която може да се търгува“.** Важна последица от това е, че дори субектът на данните да може да се съгласи с обработването на личните му данни, той не може да се откаже от основните си права¹⁸. Като допълнителна последица, администраторът на данни, на който лицето е дало съгласието си за обработване на личните му данни, няма право да ги „обменя“ или да „търгува“ с тях (като т.нар. „стока“) по начин, който би довел до несъответствие с всички действащи принципи и правила за тяхната защита.

Като пример за разпоредба, която би могла да породи тълкуване, което не е в съответствие с горепосочения „личен характер“, в член 2, параграф 5 от Акта за управление на данните е дадено определение на „държател на данни“ (включително юридически лица), в което, наред с другото, този държател има право да предоставя достъп или да споделя лични данни, намиращи се под негов контрол¹⁹. В това отношение ЕКЗД отбелязва, че ОРЗД гарантира на всяко физическо лице правото на защита на личните данни, като въвежда система на взаимозависимост и взаимоограничаване с цел да защити лицето всеки път, когато се обработват личните му данни²⁰. При обработването на лични данни трябва да се спазват принципи (сред които законосъобразност, добросъвестност и прозрачност, ограничение на

¹⁶ Вж. параграф 34 от Съвместното становище, в който се прави позоваване на член 8 от Хартата: „1. Всеки има право на защита на неговите лични данни. 2. Тези данни трябва да бъдат обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието на заинтересованото лице или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание.“

¹⁷ Във връзка с това в параграф 118 от Съвместното становище се посочва следното: „ясният стимул за „извличане на приходи“ от лични данни увеличава и важността на съответствието с правилата за защита на данните“ и бележка под линия 54: „В това отношение ЕКЗД разработва понастоящем насоки относно събирането и използването на лични данни срещу финансово възнаграждение“. Вж. също бележка под линия 61 на стр. 30 от Съвместното становище.

¹⁸ Вж. документа на ЕКЗД „Насоки 2/2019 относно обработката на лични данни съгласно член 6, параграф 1, буква б) от Общия регламент относно защита на данните при предоставянето на онлайн услуги на субектите на данни“ на разположение на: https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines-art_6-1-b-adopted_after_public_consultation_bg.pdf

¹⁹ Вж. параграфи 29—31 от Съвместното становище. Вж. също неясното позоваване на „своите/техните“ данни в член 11, параграф 6, член 19 и член 19, параграф 1, буква а), което също е подчертано в Съвместното становище.

²⁰ Вж. параграфи 29 и сл. от Съвместното становище.

целите, свеждане на данните до минимум, точност) и правила, включително относно правата на субектите на данни (например- правото на информация, включително относно засягащо субекта на данните профилиране; правото на достъп; правото на коригиране; правото на изтриване; правото на лицето да не бъде предмет на напълно автоматизирано вземане на решения, което го засяга значително), от които лицето не може да се откаже. ЕКЗД отбелязва, че вместо да се отнася за юридическо лице, което „има право да предоставя достъп или да споделя“ лични данни, определението на „държател на данни“, ако въобще бъде запазено, следва да се отнася за обработването на лични данни и условията за него в съответствие с действащото право в областта на защитата на данните²¹.

Както е посочено в предложената формулировка на член 1 от Акта за управление на данните, доколкото става дума за лични данни, предимство има правото в областта на защитата на данните (в случай на противоречие между правилата)²². Въпреки това **е от съществено значение в целия текст на регламента да се избягват каквито и да е противоречащи правила или тълкувания, за да се разбере по-добре правния текст.**

В този смисъл следва да се въведе определение на понятието „разрешение“ (от страна на юридически лица за повторно използване на данни), за да се изясни недвусмислено за какъв (какъв вид данни) се отнася точно. Както се посочва в Съвместното становище, считаме, че с оглед постигане на яснота понятието следва да се отнася само за нелични данни²³.

Съображения, свързани със секторните глави на Акта за управление на данните

ЕКЗД има също така значителни притеснения по отношение на „секторните“ глави на Акта за управление на данните (глави II, III и IV) и иска да припомни някои от тях по-долу:

- По отношение на глава II от Акта за управление на данните, припомняме, че в Съвместното становище се препоръчва **в постановителната част на Акта за управление на данните да се включи уточнението в съображение 7**, а именно, че „[...] Личните данни попадат извън обхвата на Директива (ЕС) 2019/1024 [наша бележка: и попадат в обхвата на Акта за управление на данните], доколкото режимът на достъп изключва или ограничава достъпа до такива данни по причини, свързани със защитата на данните, защитата на личния живот и личната неприкосновеност, по-специално в съответствие с правилата за защита на данните“²⁴.

Това означава, че Актът за управление на данните би бил приложим по-специално спрямо обхвата, който е изключен от Директивата относно отворените данни съгласно член 1, параграф 2, буква з), а именно: „*документи, достъпът до които е изключен или ограничен по*

²¹ Вж. параграф 31 от Съвместното становище.

²² В същия смисъл вж. Директива (ЕС) 2019/770 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги, ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 1, член 3, параграф 8: „Правото на Съюза относно защитата на личните данни се прилага за всички лични данни, обработвани във връзка с договорите, посочени в параграф 1. По-специално, настоящата директива не засяга Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива 2002/58/ЕО. В случай на конфликт между разпоредбите на настоящата директива и правото на Съюза относно защитата на личните данни, предимство има второто.“

²³ Вж. параграфи 47 и сл. от Съвместното становище.

²⁴ Вж. параграф 69 от Съвместното становище.

силата на режимите за достъп на основание защитата на личните данни, както и части от документи, достъпни по силата на тези режими, които съдържат лични данни, чието повторно използване е определено от закона като несъвместимо с правото за защита на физическите лица по отношение на обработването на лични данни или като застрашаващо защитата на личния живот и личната неприкосновеност, по-специално съгласно правото на Съюза или националното право в областта на защитата на личните данни“. Предвид чувствителността на разглежданите лични данни, с цел да се гарантира, че равнището на защита на личните данни в ЕС не е понижено, както и с цел правна сигурност, в Съвместното становище се препоръчва **глава II от предложението да бъде приведена в съответствие със съществуващите правила относно защитата на личните данни, предвидени в ОРЗД и с Директивата относно отворените данни**. В противен случай съзакондателите се приканват в Съвместното становище да обмислят **изключване на личните данни** от обхвата на тази глава²⁵.

Освен това поради факта, че съгласието на субекта на данните може да не се счита за дадено свободно поради неравнопоставеността на положението, която присъства често в отношенията между субекта на данните и публичните органи, в Съвместното становище се изразява загриженост във връзка с член 5, параграф 6 от Акта за управление на данните²⁶, и в по-широк смисъл се отправя призив към съзакондателите **да определят ясно в предложението подходящи модели на „гражданско участие“, чрез които физическите лица да могат да участват по отворен начин и в дух на сътрудничество в процеса на определяне на сценариите, при които се допуска повторно използване на личните им данни, като се следва подход „от долу нагоре“ към проекти за отворени данни**.

В Съвместното становище се препоръчва също така **да се внесе изменение в Акта за управление на данните, за да се поясни, че повторното използване на лични данни, държани от органи от общественния сектор, може да се разреши единствено ако е налице основание за това в правото на Съюза или на държава членка**, където да се съдържа списък с ясни съвместими цели, за които по-нататъшното обработване може да бъде разрешено законосъобразно, или ако представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество с оглед опазване на целите, посочени в член 23 от ОРЗД²⁷.

ЕКЗД припомня също така, че включването на данните, държани от органи от общественния сектор, които са защитени на основание статистическа поверителност, в обхвата на глава II от Акта за управление на данните съгласно член 3, параграф 1, буква б) поражда риск от противоречие с принципа, съгласно който събраните за статистически цели лични данни се

²⁵ Вж. параграф 71 от Съвместното становище.

²⁶ Член 5, параграф 6: „Когато повторното използване на данни не може да бъде предоставено в съответствие със задълженията, предвидени в параграфи 3–5, и няма друго правно основание за предаване на данните съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, **органът от общественния сектор подкрепя повторните ползватели при искането на съгласие от субектите на данни** и/или на разрешение от правните субекти, чиито права и интереси могат да бъдат засегнати от такова повторно използване, когато това е осъществимо без непропорционални разходи за общественния сектор. В тази задача те могат да бъдат подпомагани от компетентните органи, посочени в член 7, параграф 1.“

²⁷ Вж. параграф 77 от Съвместното становище. Вж. също параграфи 75 и 76 от Съвместното становище.

използват единствено за тази цел²⁸. Зачитането на този принцип е ключово, за да не се подкопае доверието на съответното лице, когато предоставя личните си данни за статистически цели²⁹.

- По отношение на глава III от Акта за управление на данните, **сред условията за предоставяне на услугата или услугите за споделяне на данни следва да се посочи, че доставчикът трябва да има въведени процедури за гарантиране на съответствие с правото на Съюза и националното право за защита на личните данни, включително процедури за гарантиране на упражняването на правата на субектите на данни.** По-специално доставчикът трябва да предостави на разположение на субекта на данните леснодостъпни инструменти, които да му позволяват не само да дава, но и *да оттегля* съгласието си, както и инструменти, които дават възможност за изчерпателен преглед на начините и конкретните цели, за които са споделени личните данни на субекта³⁰.

Освен това в Акта за управление на данните трябва да се припомни **задължението за извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните, където е приложимо, в съответствие с член 35 от ОРЗД**, а в случай на остатъчни високи рискове за съответните лица, задължението за провеждане на консултация с органа по защита на данните преди обработването в съответствие с член 36 от ОРЗД³¹.

- **Същите изисквания следва да се посочат в Акта за управление на данните и по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни**³². Тези гаранции за защитата на данните трябва да бъдат интегрирани в Акта за управление на данните и поради класифицирането — като доставчик на услуги за споделяне на данни или като „призната в Съюза организация за алтруистично споделяне на данни“ — което тези юридически лица биха използвали като стимул за получаване на съгласие от субекта на данните за тяхното обработване, като лицето би допуснало, че се гарантира високо равнище на защита на тези данни.

С оглед на горепосоченото, както е отбелязано в Съвместното становище, **ЕКЗД счита, че декларативният режим за уведомяване/регистрация, предвиден в Акта за управление на данните съответно за доставчиците на услуги за споделяне на данни и за организациите за алтруистично споделяне на данни, не предвижда достатъчно строга атестационна процедура предвид евентуалното отражение върху обработването на лични данни на физическите лица, което може да бъде предизвикано от такива образувания.** Следователно, **ЕКЗД препоръчва да се проучат алтернативни процедури, в които следва да се вземе под внимание по-системното включване на инструменти за отчетност и съответствие за обработването на лични данни съгласно ОРЗД, по-специално спазването на кодекс за поведение или механизъм за сертифициране**³³.

²⁸ Вж. съображение 27 от Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика; както и член 4, параграфи 1 и 2 от Препоръка на Съвета на Европа № R (97)18 относно защитата на личните данни, събирани и обработвани за статистически цели.

²⁹ Вж. бележка под линия 36 от Съвместното становище.

³⁰ Вж. подраздел 3.4.1 и параграф 147 от Съвместното становище.

³¹ Вж. параграф 147 от Съвместното становище.

³² Вж. подраздел 3.5.1 от Съвместното становище.

³³ Вж. параграфи 140 и 180 от Съвместното становище.

ЕКЗД изразява съжаление, че в компромисния текст на Съвета от 30 март 2021 г. вече (изрично) се предвижда, че регистрацията за призната организация за алтруистично споделяне на данни не е предварително условие за упражняване на дейности по алтруистично споделяне на данни, с което се отслабват още повече проверките и гаранциите за субектите на данни по отношение на съществените аспекти на защитата на данните. Тези гаранции са особено важни и поради неясното определение на понятието „алтруизъм по отношение на данните“ в Акта за управление на данните.

Освен това в Акта за управление на данните следва да се предостави точно определение на „целите от общ интерес“, които биха били преследвани от организациите за алтруистично споделяне на данни³⁴. Освен това „Европейският формуляр за съгласие във връзка с алтруизма по отношение на данните“ за обработването на лични данни от страна на организациите за алтруистично споделяне на данни следва да се разработи в консултация с ЕКЗД, вместо с Европейския комитет за иновации в областта на данните (който предстои да бъде създаден)³⁵.

- В Съвместното становище се отбелязва предвиденото в Акта за управление на данните изискване за „независимост“ на доставчиците на услуги за споделяне на данни и на организациите за алтруистично споделяне на данни. По отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни, в Съвместното становище се препоръчва **изясняване на независимостта им (например правна, организационна, икономическа) от образувания със стопанска цел**³⁶. По отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни, ЕКЗД би искал да посочи съображение 22 от Акта за управление на данните: „[...] Специализираните посредници за данни, които са независими както от държателите на данни, така и от ползвателите на данни, могат да изпълняват роля, улесняваща появата на нови основи на данните екосистеми, които да са независими от всеки участник със значителна степен на пазарна мощ. [...]“ ЕКЗД подчертава, че този вид независимост на доставчиците на услуги за споделяне на данни е от ключово значение от гледна точка както на конкуренцията, така и на защитата на данните³⁷.

Заклучение

В заключение ЕКЗД настоятелно призовава съзаконодателите да разгледат важните аспекти, разяснени в Съвместното становище, за да се избегне положение, при което Актът за управление на данните ще създаде паралелен набор от правила, които не съответстват на ОРЗД, както и на други законодателни актове на Съюза, което би довело до недостатъчни гаранции за засегнатите физически лица и до затруднения при практическото прилагане.

³⁴ Вж. параграфи 159—160 и 170—171 от Съвместното становище.

³⁵ Вж. подраздел 3.5.5 от Съвместното становище.

³⁶ Вж. параграф 78 от Съвместното становище.

³⁷ Вж. по-специално: Изявление на ЕКЗД относно въздействието на икономическите концентрации върху защитата на данните, прието на 27 август 2018 г., „По-силната пазарна концентрация на цифровите пазари има потенциала да застраши равнището на защита на данните и на свободата, с които се ползват потребителите на цифрови услуги.“; Изявление относно последиците за неприкосновеността на личния живот, породени от сливанията, прието на 19 февруари 2020 г.

Настоящото изявление, в което се припомнят някои от ключовите аспекти на Съвместното становище, не засяга евентуално бъдещо по-подробно изявление или становище относно бъдещите позиции на съзаконодателите.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)